

PHOENIX 75-76

REVISTA DE INSOLVENȚĂ

IANUARIE-IUNIE 2021

EDITORIAL

Cuvântul Președintelui

PRACTICĂ JUDICIARĂ

- 5 Andreea-Maria Maxim
Practică judiciară privind obiecțiunile împotriva rapoartelor de evaluare în procedurile de insolvență

RUBRICA ANALISTULUI

- 11 Augustin Fuerea, Andreea Deli
Adoptarea și transpunerea Directivei privind a doua șansă cadrelor de restructurare – repetiția unor compromisuri acceptate
- 19 Flavius-Iancu Moțu
Transpunerea Directivei (UE) 2019/1023. Concordatul preventiv
- 30 Geanina Oancea
Acord de restructurare sau concordat preventiv?
- 34 Mihaela Sărăcuț
Contestațiile în acordul de restructurare – parte a procesului de implementare a Directivei (UE) 2019/1023

RUBRICA MAGISTRATULUI

- 38 Marcela Comșa
Deschiderea procedurii falimentului. Studiu de caz

LBRIS

We know
books

PHOENIX 75-76

REVISTA DE INSOLVENȚĂ
IANUARIE-IUNIE 2021

- 48 Claudia Antoanela Susanu
Adunarea creditorilor. Delimitări teoretice și aspecte practice

RUBRICA PRACTICIANULUI

- 56 Andreea-Maria Maxim
Interferențele dreptului muncii în procedurile de insolvență

PRACTICĂ JUDICIARĂ PRIVIND OBJECȚIUNILE ÎMPOTRIVA RAPOARTELOR DE EVALUARE ÎN PROCEDURILE DE INSOLVENȚĂ

JUDICIAL PRACTICE ON THE CHALLENGES AGAINST EVALUATION REPORTS DURING INSOLVENCY PROCEDURES

ABSTRACT

In the judicial practice analysed, challenges were issued regarding: material errors and inconsistencies, the absence of an inspection for the goods valued, the absence of a statement on the valuation standards and methodologies, the absence of a statement on the valuation method, on ways through which the valuator has reached the estimated values, the goods leased by the debtor, the absence of a valuation for part of a creditor's receivable, the explanation for the fact that the valuator has concluded that a receivable owed has a value different from the one registered by the debtor.

ANDREEA-MARIA MAXIM

Practician în insolvență
UNPIR, Filiala Cluj
Evaluator autorizat, specializarea EPI,
Membru ANEVAR, Filiala Nord-Vest

KEYWORDS: valuator • valuation report • valuation standards • inspection of goods • inventory items

2016: Tribunalul Sibiu, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

➤ *Respingere obiecțiuni împotriva raportului de evaluare*

Creditorul a formulat obiecțiuni împotriva raportului de evaluare din anul 2015, întocmit în procedura falimentului, raportul având ca obiect un imobil grevat cu o cauză reală de preferință în favoarea sa. Creditorul a susținut în fața instanței care erau valorile la care a mai fost evaluat imobilul de către alți evaluatori, aceste valori fiind mai mari comparativ cu valoarea din raportul împotriva căruia a formulat obiecțiuni. În probațiune s-au depus

un raport de evaluare din anul 2010 și un raport de evaluare din anul 2014, susținându-se că acestea respectă standardele, recomandările și metodologiile de lucru ANEVAR. Reclamanta a apreciat că valoarea de piață stabilită de evaluator prin raportul de evaluare este mult inferioară valorii reale de piață a acestui imobil, solicitând instanței să dispună efectuarea unei noi evaluări a imobilului.

Instanța a respins obiecțiunile formulate de către creditor, apreciindu-le ca nefondate, în considerentele hotărârii judecătorești reținându-se că, în realitate, *contestatorul este nemulțumit de valoarea de piață stabilită de evaluatorul desemnat de către Comitetul creditorilor fără a aduce argumente în sensul că*

expertul desemnat nu a ținut cont de anumite reguli, cerințe ale procedurii ori alte elemente care să constituie cauze serioase și obiective menite a justifica o nouă reevaluare, iar simplul fapt că expertii extrajudiciari desemnați de reclamantă în 2010 și 2014 au stabilit altă valoare nu justifică admiterea obiecțiilor formulate.

2018-2019: Tribunalul Sălaj

➤ *Omologarea raportului de evaluare completat. Constatarea calității/naturii de creanță curentă asupra averii debitorului a cheltuielilor de judecată efectuate de creditorul contestator. Constatarea calității/naturii de creanță curentă asupra averii debitorului a onorariului evaluatorului*

Judecătorul-sindic a apreciat necesară efectuarea unui nou raport de evaluare, întrucât evaluarea efectuată prin primul raport de evaluare a fost sumară și neconcludentă, neîntregită și neclarificată de răspunsul la obiecțiuni, judecătorul-sindic considerând că cel de-al doilea raport de evaluare completat a răspuns cel mai bine exigențelor de evaluare necesare procedurii, cu atât mai mult cu cât între prima evaluare și a doua evaluare completată au trecut peste doi ani de zile.

Onorariul evaluatorului nu poate fi suplimentat pentru completarea raportului de evaluare, întrucât sarcina acestuia era de a evalua activele debitorului, în integralitate, pentru care s-a negociat cu creditorul contestator un onorariu. Omisiunea evaluatorului nu poate să-i profite și să solicite sume de bani suplimentare pentru o muncă a cărei complexitate îi era cunoscută la momentul acceptării onorariului negociat cu creditorul, cu atât mai mult cu cât nu a efectuat evaluarea în termenul asumat de trei săptămâni.

Cu privire la cheltuielile de judecată solicitate de creditorul contestator, acestea i se cuvin în baza art. 453 C. pr. civ., însă, având în vedere specificul procedurii insolvenței, această sumă va fi achitată în procedură drept creanță curentă, alături de suma achitată ca avans pentru expertiză evaluatorie și de taxa judiciară de timbru. Aceeași este și situația diferenței de onorariu pentru evaluator, care va fi achitată de către debitor evaluatorului cu titlu de creanță curentă asupra averii debitorului, cu atât mai mult cu cât de evaluare profită în egală măsură debitorul și creditorii.

2019: Tribunalul Specializat Mureș

➤ *Admitere în parte a obiecțiilor formulate de către creditor împotriva Raportului de evaluare. Încuviințare obiecțiuni formulate de către creditor cu privire la transcrierea eronată a valorii imobilului în tabelul centralizator și cu privire la lipsa inspecției bunurilor evaluate. Emitere adresă către evaluator, în cuprinsul căreia se va face referire la raportul de evaluare întocmit de către acesta, cu mențiunea că are obligația să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de 25 zile de la primirea adresei din partea instanței*

Obiecțiunile formulate de către creditorul bancar împotriva raportului de evaluare au avut ca obiect aspecte care privesc evaluarea imobilului (adus în garanția creditorului), mențiunile din raport cu referire la ipoteza specială privind inspecțiile unor bunuri, printre care și stocuri, anume lipsa inspecției obiectelor de inventar; respectiv faptul că evaluatorul nu a efectuat alocări către niciun creditor garantat din valoarea bunurilor mobile de gen (stocurile) constituite în garanție.

Judecătorul-sindic nu se substituie evaluatorului, ci doar verifică dacă evaluarea efectuată răspunde cerințelor procedurii, neputând cenzura rezultatul acestei evaluări și nici opțiunea evaluatorului privind metoda de evaluare efectiv utilizată de către acesta.

Creditorul a criticat metoda de evaluare utilizată de către evaluator, în sensul că în mod greșit ar fi folosit aceeași metodă – abordarea prin venit – atât pentru Corp A, cât și pentru Corp B dintr-o construcție, astfel rezultând o valoare mai mică decât cea reală, însă nu pot fi admise obiecțiuni care se referă la rezultatul evaluării propriu-zise și nici cu privire la metoda de evaluare efectiv utilizată de către acesta, acestea fiind atributul exclusiv al evaluatorului.

În ceea ce privește faptul că valoarea de piață a imobilului figurează cu două sume diferite în cuprinsul raportului, judecătorul-sindic a reținut că din studierea raportului rezultă că într-adevăr este o neconcordanță privind valoarea imobilului, între calculul inițial și cel înscris în tabelul centralizator. Fiind necesar a se clarifica de către evaluator care dintre valori este cea corectă, respectiv care este motivul pentru care există o diferență între cele două valori, judecătorul-sindic a admis această obiecțiune.

În privința mențiunilor din raport referitoare la lipsa inspecțiilor obiectelor de inventar din gestiune a materialelor consumabile, obiectelor de inventar de natura mijloacelor fixe, precum și cele din cuprinsul subcapitolului intitulat „Ipoteze speciale” ce guvernează evaluarea obiectelor de inventar și evaluarea stocurilor, din conținutul raportului rezultă că, astfel cum a arătat creditorul, evaluatorul, într-adevăr, a menționat în cadrul evaluării acestor bunuri faptul că nu ar fi avut posibilitatea de a realiza inspecția acestora.

Conform Standardelor de evaluare a bunurilor elaborate de ANEVAR, evaluarea bunurilor se face, de regulă, cu inspecția acestora, judecătorul-sindic apreciind că evaluatorul, în primul rând, ar fi trebuit să menționeze care este motivul pentru care nu a inspectat bunurile supuse evaluării, iar, în al doilea rând, ar fi trebuit să prezinte metoda de evaluare alternativă aleasă de către acesta, iar nu doar rezultatul propriu-zis. În consecință, judecătorul a admis obiecțiunile privind lipsa inspecției bunurilor evaluate, fiind necesară clarificarea acestor aspecte din partea evaluatorului.

Referitor la faptul că în conținutul raportului evaluatorul nu a efectuat alocări către niciun creditor garantat din valoarea bunurilor mobile de gen (stocurile) constituite în garanție, judecătorul-sindic a considerat că această operațiune nici nu constituia un obiectiv al expertizei de evaluare, întrucât, astfel cum rezultă din art. 112 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, garanțiile vor fi alocate de către administratorul judiciar prin tabelul definitiv, în funcție de valoarea bunurilor asupra cărora au fost instituite garanțiile, prin urmare, această repartizare nu este atributul evaluatorului, ci doar stabilirea valorii propriu-zise a acelor bunuri. Pentru aceste motive, judecătorul a apreciat că nu este necesară completarea raportului de evaluare cu alocarea pe fiecare creditor garantat cu bunuri de natura stocurilor, obiecțiunile formulate sub acest aspect fiind respinse.

➤ *Admitere în parte a obiecțiilor formulate de către debitor împotriva Raportului de evaluare. Încuviințare obiecțiuni privind eroarea materială referitor la nr. CF, privind bunurile preluate în leasing de către debitor. Emitere adresă către evaluator, cu mențiunea că are obligația să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de 25 zile de la primirea adresei din partea instanței*

Obiecțiunile formulate de către debitoare împotriva acestui raport de evaluare au vizat aspecte care privesc evaluarea terenurilor și clădirilor, echipamentelor, autovehiculelor, stocurilor, creanțelor comerciale și creanțelor immobilizate. Judecătorul-sindic nu se substituie evaluatorului, ci doar verifică dacă evaluarea efectuată răspunde cerințelor procedurii, neputând cenzura rezultatul acestei evaluări și nici opțiunea evaluatorului privind metoda de evaluare efectiv utilizată de către acesta.

A. Terenuri și clădiri. Contrar celor arătate de către debitoare, judecătorul-sindic a considerat că în procedura de insolvență valoarea care trebuie stabilită asupra bunurilor debitoarei este valoarea de lichidare, iar nicidecum valoarea estimată în condiții de vânzare forțată. De altfel, singurul argument invocat este faptul că nu ar mai funcționa compania, însă acest fapt nu duce la o eventuală vânzare forțată a bunurilor debitoarei, ci doar la valorificarea acestora în cadrul procedurii de insolvență. În privința faptului că construcțiile speciale nu au o utilitate de sine stătătoare, judecătorul-sindic a reținut că, indiferent de utilitatea acestora, acestea au o valoare de sine stătătoare, care pot spori eventual valoarea unității de producție de care aparține, astfel că este utilă evaluarea acestora, iar în ceea ce privește valoarea efectivă, astfel cum s-a menționat anterior, judecătorul-sindic nu poate cenzura rezultatul evaluării efective a bunurilor. Referitor la nr. CF care ar fi fost înscris greșit, judecătorul-sindic a considerat că acest aspect trebuie clarificat, pentru a nu exista confuzii cu ocazia întocmirii următoarelor acte în procedură (tabelul definitiv, planul de reorganizare), admitând această obiecțiune.

B. Echipamente. Judecătorul-sindic a apreciat că această obiecțiune nu poate fi primită, deoarece cât timp evaluarea bunurilor debitoarei a fost efectuată în cadrul procedurii de insolvență deschisă împotriva ei, nu se justifică solicitarea ca această evaluare să se realizeze în condiții de vânzare forțată. Prin aceste obiecțiuni, debitoarea solicită în esență reconsiderarea valorii anumitor echipamente, argumentând că din informațiile obținute de aceasta rezultă o altă valoare a anumitor utilaje, iar valoarea de vânzare a altor echipamente ar fi influențată de situația curentă a companiilor producătoare sau a cererii de cabluri de pe piață. Judecătorul-sindic a calificat aceste obiecțiuni ca fiind aspecte care țin de metoda de evaluare aleasă de către evaluator, respectiv realizarea propriu-zisă a evaluării, ceea ce nu poate fi cenzurat, astfel cum s-a menționat anterior. În ceea ce privește faptul că bunurile preluate în leasing de debitoare s-ar afla în proprietatea deplină a acesteia, judecătorul-sindic consideră că ar trebui clarificată de către expertul desemnat modalitatea în care a înțeles să evalueze acest bunuri, respectiv dacă s-a luat în considerare caracterul specific al contractelor prin care debitoarea a dobândit sau urmează să dobândească bunurile evaluate, urmând a fi admisă această obiecțiune.

C. Autovehicule. Debitoarea a criticat valoarea stabilită a unui autovehicul raportat la valoarea comparabilă a unui autovehicul similar conform informațiilor obținute de către aceasta; prin urmare, se critică efectuarea propriu-zisă a evaluării, ceea ce nu poate fi cenzurat, astfel cum s-a menționat anterior.

D. Stocuri. Debitoarea a solicitat să se aibă în vedere o altă modalitate de evaluare decât cea aleasă de către evaluator, aspect care poate fi cenzurat. Judecătorul-sindic a reținut că s-a invocat vechimea stocurilor din gestiuni, respectiv faptul că acestea ar trebui să aibă valoarea de piață și cea de lichidare nule. În ceea ce privește stabilirea valorii pe care ar trebui să o aibă aceste bunuri, este atributul exclusiv al expertului, obiecțiunile neputând fi admise sub acest aspect, însă judecătorul-sindic a apreciat că evaluatorul ar trebui să clarifice dacă a luat în considerare la întocmirea raportului informațiile cuprinse în aceste obiecțiuni, admitând cererea debitoarei în acest sens.

E. Creanțe comerciale/immobilizate. În privința acestor creanțe, debitoarea a criticat raportul de evaluare, invocând faptul că anumite creanțe ar trebui să figureze cu valoarea nulă, pe de-o parte, pentru motivul că X SRL se află sub incidența legii insolvenței, iar, pe de altă parte, s-a invocat faptul că anumite garanții constau în depozite colaterale executate de finanțatorii care le dețineau, respectiv că sunt sume care provin din anterioara procedură de insolvență a debitoarei. Obiecțiunea care se referă la stabilirea propriu-zisă a valorii pe care ar trebui să o aibă aceste bunuri nu poate fi admisă, această operațiune fiind atributul exclusiv al expertului, însă judecătorul-sindic a apreciat că evaluatorul ar trebui să clarifice dacă a luat în considerare la întocmirea raportului informațiile cuprinse în aceste obiecțiuni, admitând cererea debitoarei în acest sens.

➤ *Admitere în parte a obiecțiunilor formulate de către debitoare împotriva Raportului de evaluare. Încuviințare obiecțiuni formulate de către debitoare cu privire la lipsa inspecției bunurilor evaluate și a menționării metodologiilor și standardelor de evaluare, precum și cu privire la lipsa evaluării unei părți dintre creanțele debitoarei. Emitere adresă către evaluator, cu mențiunea că are obligația să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de 25 zile de la primirea adresei din partea instanței. Respingerea celorlalte obiecțiuni formulate de către debitoare*

Obiecțiunile conțin critici privind lipsa inspecției efective a unor bunuri supuse evaluării, respectiv lipsa precizării de către evaluator a metodologiilor și standardelor de evaluare utilizate în vederea evaluării bunurilor debitoarei. Judecătorul-sindic a reținut că, din conținutul raportului, s-au confirmat cele arătate de către debitoare, anume că evaluatorul, într-adevăr, a menționat în cadrul raportului de evaluare faptul că nu ar fi avut posibilitatea de a realiza inspecția unor bunuri, respectiv nu a arătat în cadrul anexelor raportului metoda de evaluare și modalitatea în care a ajuns la valorile inserate în tabele, ci doar rezultatul propriu-zis al acestei evaluări. Conform Standardelor de evaluare a bunurilor elaborate de ANEVAR, evaluarea bunurilor se face, de regulă, cu inspecția acestora, judecătorul-sindic apreciind că evaluatorul, în primul rând, ar fi trebuit să menționeze care este motivul pentru care nu a inspectat bunurile supuse evaluării, iar, în al doilea rând, ar fi trebuit să prezinte metoda de evaluare alternativă aleasă de către acesta, iar nu doar rezultatul propriu-zis. Totodată, având în vedere că, din cauza lipsei mențiunilor privind metodologiile și standardele de evaluare utilizate în vederea evaluării bunurilor debitoarei, există o incertitudine asupra corectitudinii acestei evaluări, neputând fi verificat dacă evaluarea bunurilor s-a efectuat cu respectarea Standardelor de evaluare a bunurilor elaborate de ANEVAR și cu luarea în considerare a unor date obiective, judecătorul-sindic a apreciat că sunt necesare clarificări privind aceste aspecte din partea evaluatorului, admitând obiecțiunile. În ceea ce privește obiecțiunile prin care se critică stabilirea unei valori a activelor de natura stocurilor, care diferă față de valoarea stocurilor stabilită în data de xx.xx.xxxx de către un evaluator independent, judecătorul-sindic a reținut că nu pot fi admise obiecțiuni care se referă la rezultatul evaluării propriu-zise și nici cu privire la metoda de evaluare efectiv utilizată de către acesta, acestea fiind atributul exclusiv al expertului de evaluare. Astfel, contrar celor invocate, evaluatorul nu are îndatorirea de a explica motivul pentru care au existat fluctuații privind valoarea stocurilor comparativ cu un raport de evaluare întocmit anterior deschiderii procedurii împotriva debitoarei, ci obiectivul raportului este stabilirea valorii

activelor debitoarei raportat la data deschiderii procedurii. Creditoarea a invocat faptul că au fost excluse din raport o parte dintre creanțele bazate pe contractele unor furnizori ce constituie parte a garanției reale a creditoarei, precum și situația încasărilor, executărilor și a stadiului polițelor constituite drept garanție a creditoarei. Fără a se face aprecieri referitor la aspectul dacă aceste creanțe ar trebui incluse în activele debitoarei, respectiv la valoarea pe care ar trebui să o aibă, judecătorul-sindic a reținut că *evaluatorul ar trebui să clarifice totuși dacă a avut cunoștință de aceste contracte de garanție invocate de către creditoare și motivul pentru care nu au fost evaluate creanțele care constituie parte a garanției reale a acesteia*, admitând obiecțiunile sub acest aspect. În privința obiecțiunilor constând în inexistența unei distribuiri a valorii activelor de natura stocurilor către creditorii garanțați, judecătorul-sindic a reținut că *această operațiune nici nu constituia un obiectiv al expertizei de evaluare, întrucât, astfel cum rezultă din art. 112 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, garanțiile vor fi alocate de către administratorul judiciar prin tabelul definitiv, în funcție de valoarea bunurilor asupra cărora au fost instituite garanțiile*. Prin urmare, contrar celor invocate de către creditoare, această repartizare nefiind atributul evaluatorului, în niciun caz aceasta nu a fost unul dintre scopurile primordiale ale raportului atacat, ci doar stabilirea valorii propriu-zise a activelor debitoarei. Pentru aceste motive, judecătorul-sindic a apreciat că nu este necesară completarea raportului de evaluare cu alocarea pe fiecare creditor garantat cu bunuri de natura stocurilor, obiecțiunile formulate sub acest aspect fiind respinse.

➤ *Admitere în parte obiecțiuni formulate de către creditoare împotriva Raportului de evaluare: încuviințare obiecțiunile formulate de către creditoare cu privire la lipsa inspecției bunurilor evaluate cu privire la lipsa menționării metodei de evaluare, respectiv modalitatea în care evaluatorul a ajuns la valorile inserate în tabelul anexelor. Emitere adresă către evaluator, cu mențiunea că are obligația să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de 25 zile de la primirea adresei din partea instanței. Respingerea celorlalte obiecțiuni*

Obiecțiunile formulate de către creditoare împotriva raportului de evaluare au constat în aspecte care privesc întocmirea raportului fără inspectarea totală a bunurilor supuse evaluării și fără indicarea metodei de evaluare și a modalității în care evaluatorul a ajuns la valorile inserate în mai multe anexe, respectiv au fost criticate aspecte privind evaluarea stocurilor și evaluarea autovehiculelor. Judecătorul-sindic nu se substituie evaluatorului, ci doar verifică dacă evaluarea efectuată răspunde cerințelor procedurii, neputând cenzura rezultatul acestei evaluări și nici opțiunea evaluatorului privind metoda de evaluare efectiv utilizată de către acesta. Cu privire la obiecțiunile privind mențiunile din raport referitoare la lipsa inspecției totale a unor bunuri supuse evaluării, anume a bunurilor imobile, mijloacelor fixe, echipamentelor, autovehiculelor, la gestiunea automotivă, obiecte de inventar, mobilier, stocuri, judecătorul-sindic a reținut că din conținutul raportului s-au confirmat cele arătate de către creditoare, anume că evaluatorul, într-adevăr, a menționat în cadrul evaluării acestor bunuri faptul că nu ar fi avut posibilitatea de a realiza inspecția acestora. Conform Standardelor de evaluare a bunurilor elaborate de ANEVAR, evaluarea bunurilor se face, de regulă, cu inspecția acestora, *judecătorul-sindic apreciind că evaluatorul, în primul rând, ar fi trebuit să menționeze care este motivul pentru care nu a inspectat bunurile supuse evaluării, iar, în al doilea rând, ar fi trebuit să prezinte metoda de evaluare alternativă*

aleasă de către acesta, iar nu doar rezultatul propriu-zis. Au fost admise obiecțiunile privind lipsa inspecției bunurilor evaluate, fiind necesare clarificări privind aceste aspecte din partea evaluatorului.

Privitor la obiecțiunile prin care se critică lipsa indicării metodei de evaluare și a modalității în care evaluatorul a ajuns la valorile inserate în anexe, judecătorul-sindic a reținut că din conținutul raportului s-au confirmat cele arătate de către creditoare, anume că evaluatorul într-adevăr nu a menționat în cadrul acestor anexe metoda de evaluare și modalitatea în care a ajuns la valorile inserate în tabele, ci doar rezultatul propriu-zis al acestei evaluări. În lipsa acestor mențiuni, există o incertitudine asupra corectitudinii evaluării, neputând fi verificat dacă evaluarea bunurilor s-a efectuat în baza Standardelor de evaluare a bunurilor elaborate de ANEVAR și cu luarea în considerare a unor date obiective, judecătorul-sindic apreciind că sunt necesare clarificări privind aceste aspecte din partea evaluatorului, fiind admise obiecțiunile.

Prin obiecțiuni s-a criticat și metoda de evaluare utilizată de către evaluator, în sensul că în mod greșit ar fi evaluat la 0 structurile de beton, acestea având totuși o valoare economică, respectiv că în mod greșit a utilizat comparabile din anunțuri, însă nu pot fi admise obiecțiuni care se referă la rezultatul evaluării propriu-zise și nici cu privire la metoda de evaluare efectiv utilizată de către acesta, acestea fiind atributul exclusiv al expertului de evaluare. Prin obiecțiunile formulate s-a solicitat să se aibă în vedere o altă modalitate de evaluare decât cea aleasă de către evaluator, aspect care nu poate fi cenzurat.

➤ *Admitere obiecțiuni formulate de către creditoare: încuviințare obiecțiuni*

Obiecțiunile formulate de către societatea creditoare au constat în faptul că în anexa raportului de evaluare criticat, în cuprinsul căreia au fost evaluate creanțele debitoare asupra terțelor persoane, ar fi fost inserat în mod greșit că o anumită creanță a debitoarei asupra acesteia, la data deschiderii procedurii insolvenței, era de [x] lei și a invocat o serie de aspecte în susținerea acestei afirmații. Judecătorul-sindic nu se substituie evaluatorului, ci doar verifică dacă evaluarea efectuată răspunde cerințelor procedurii, neputând cenzura rezultatul acestei evaluări și nici opțiunea evaluatorului privind metoda de evaluare efectiv utilizată de către acesta. Judecătorul-sindic a reținut că fără a se face aprecieri cu privire la temeinicia celor susținute de către societatea obiectantă, respectiv valoarea care ar trebui să fie înscrisă în tabelul din anexă, *evaluatorul ar trebui să clarifice, în primul rând, dacă a luat în considerare aspectele învederate prin obiecțiuni, iar, în al doilea rând, ar trebui să precizeze motivul pentru care a ajuns la concluzia că o astfel de creanță datorată ar avea o altă valoare decât cea înscrisă în fișa de cont emisă de debitoare*.

➤ *Admitere obiecțiuni formulate de către administratorul judiciar împotriva Raportului de evaluare: încuviințare obiecțiuni formulate de către administratorul judiciar*

În ceea ce privește mențiunea din raportul de evaluare conform căreia acest raport, în totalitate sau pe părți, sau oricare referire la acesta, nu poate fi publicat, nici inclus într-un document destinat publicității fără acordul scris și prealabil al evaluatorului, într-adevăr, astfel cum a arătat administratorul judiciar, trebuie reformulat de către evaluator, din moment ce